

واژگان برنامه راهبردی

سه‌جانبه‌گرایی

یاسر باقری

دبیرخانه شورای عالی برنامه‌ریزی راهبردی

سه‌جانبه‌گرایی، یکی از مهم‌ترین شکل‌های «گفت‌وگویی اجتماعی» و یکی از اصول پایه‌ای و ارزش‌های بنیادین سازمان بین‌المللی کار است. سه‌جانبه‌گرایی را می‌توان به مثابه «تعامل میان دولت، کارفرمایان و کارگران (از طریق نمایندگان آنها) به‌عنوان شرکای برابر و مستقل به‌منظور یافتن راه‌حلی برای مسائل مرتبط با موضوع‌های مشترک» تعریف کرد. به عبارت دیگر، سه‌جانبه‌گرایی به مفهوم درگیر شدن سازمان‌های کارفرمایی و کارگری، همراه با دولت در جایگاه برابر، در امر تصمیم‌سازی است.

این به معنای آن نیست که سازمان‌های کارفرمایی و کارگری و دولت به طور منظم باید به تعداد مساوی نماینده داشته باشند، بلکه مستلزم این است که دیدگاه هر یک از طرف‌ها به‌طور برابر مورد ملاحظه قرار گیرد. علاوه بر این، سه‌جانبه‌گرایی به معنای همسانی مسئولیت‌های این سه بخش نیست، بلکه هر یک از طرف‌ها نقش و کارکرد شفاف خود را داراست.

درواقع نخستین سند مهم در مورد «سه‌جانبه‌گرایی»، کنوانسیون ۱۴۴ سازمان بین‌المللی کار است که در سال ۱۹۷۶ تصویب و ابلاغ شد. در این کنوانسیون، استانداردهای بین‌المللی کار در مورد شورای سه‌جانبه طرح شده است. کنوانسیون شماره ۱۴۴،

به تصویب ۱۲۸ دولت عضو رسیده است. در بسیاری از کشورها سبب شکل‌گیری گفت‌وگویی اجتماعی موفق در محدوده‌ای فراتر از آنچه که در کنوانسیون آمده، شده است. این موضوع نشان دهنده ظرفیت بالقوه بالای آن در تقویت گفت‌وگویی اجتماعی در سه‌جانبه‌گرایی و گفت‌وگویی اجتماعی در سطح ملی از طریق اطمینان‌سازی از مشارکت سازمان‌های کارگری و کارفرمایی در همه سطوح فعالیت‌های مبتنی بر استانداردهای سازمان بین‌المللی کار است. بر این اساس، بیانیه عدالت اجتماعی، کنوانسیون ۱۴۴ را به‌عنوان یکی از مهم‌ترین استانداردهای کار از دیدگاه حاکمیتی می‌داند. در اسناد مختلف سازمان بین‌المللی کار بر سه‌جانبه‌گرایی تأکید شده است، به طوری که گزارش ششم این سازمان در سال ۲۰۱۳ با عنوان «گفت‌وگویی اجتماعی» آمده است: گفت‌وگویی اجتماعی «سه‌جانبه» برای روابط صنعتی هماهنگ و رشد اقتصادی مستحکم در جوامع با پیچیدگی روزافزون، امری حیاتی است. اغلب از آن برای انجام دادن کارکردهای کلیدی ایجاد توافق، ارتقای انصاف و حفظ انسجام اجتماعی استفاده می‌شود، در حالی که سیاست‌های اجتماعی و اقتصادی را طراحی و پیاده می‌کند؛ سیاست‌هایی که می‌تواند با سایر سطوح گفت‌وگویی اجتماعی، به‌ویژه، چانه‌زنی جمعی در سطوح سرمایه‌گذاری و بخشی همراه شود.

ادامه دارد

چشم‌انداز سازمان تأمین اجتماعی در افق برنامه (سال ۱۴۰۴):
سازمانی است پایدار، پویا، چابک و سرآمد در پاسخگویی با فرآیندهای هوشمند ارائه خدمات کیفی و بهنگام تأمین اجتماعی به ذینفعان.

همراهی توسعه اقتصادی و اجتماعی

جهانی‌سازی اقتصاد، رشد بازارهای کار غیررسمی و توسعه‌های زیست‌محیطی و اپیدمولوژیک مدنظر باشند.

تأمین اجتماعی کلید توسعه اقتصادی و اجتماعی بلندمدت است

اهمیت اجتماعی نظام تأمین اجتماعی برای جامعه امروزه به شکل گسترده‌ای پذیرفته شده است. با این حال، درباره اهمیت اقتصادی نظام تأمین اجتماعی اتفاق نظر اندکی وجود دارد. صرف نظر از این مخالفت‌ها، رویکردی که براساس آن نظام‌های تأمین اجتماعی را باید به عنوان مؤلفه‌ای مولد در توسعه اقتصادی درک کرد، دیدگاهی رو به گسترش است.

وقتی درباره اهمیت اقتصادی تأمین اجتماعی بحث می‌شود، تاریخ تأمین اجتماعی در اروپا خود تجربه خوبی است. بسیاری از کشورهای اروپایی برنامه‌های تأمین اجتماعی را در اوایل فرایند توسعه‌شان، پیش از آن که ثروتمند شوند، به کار بستند. همچنین تاریخ اروپا نشان می‌دهد که اقتصادهای کارآ و نظام‌های کارای تأمین اجتماعی همدوش و همراه هم رشد می‌کنند و نظام‌های تأمین اجتماعی مانعی برای رشد اقتصادی نیستند. واضح است که همه کشورهای باید نظام‌های تأمین اجتماعی خود را مطابق با نیازهای اجتماعی-اقتصادی و شرایط خاص خود بسط دهند. با این حال بر مبنای تجربه کشورهای اروپایی، یک پیام روشن برای کشورهای در حال توسعه وجود دارد: نظام‌های تأمین اجتماعی کارا و مؤثر، امری کلیدی برای توسعه اجتماعی و اقتصادی بلندمدت هستند.

منبع:
Source: <http://www.issa.int/topics/understanding/introduction>
(به نقل از سایت ایسا)

با همکاری دبیرخانه شورای عالی برنامه‌ریزی راهبردی برگزار شد. در این نشست‌ها که مدیران کل، معاونان، روسای گروه و ادارات شاغل در ستاد مرکزی شرکت داشتند، «فرآیند و روش‌شناسی تدوین برنامه راهبردی سازمان»، «تشریح ارکان کلان برنامه راهبردی» و «روش‌شناسی برنامه‌ریزی عملیاتی» با رویکردی مشارکتی به بحث گذاشته شد.

جلسه کمیته فن‌آوری اطلاعات (IT) روز دوشنبه ۱۳۹۴/۲/۱۴ با دستور کار تدوین برنامه‌های عملیاتی برگزار شد. در این راستا، برنامه‌های عملیاتی ذیل راهبرد توسعه سیستم‌های اطلاعاتی سازمان طرح شد که پس از بررسی رویکردهای ویژه و بایسته در تدوین برنامه عملیاتی، تعدادی از برنامه‌های عملیاتی مشخص و باقی مباحث به جلسه هفته آینده موکول شد. همچنین جلسه کمیته برنامه‌ریزی حقوقی و امور مجلس روز سه‌شنبه ۱۳۹۴/۲/۱۵ با دستور کار تدوین برنامه عملیاتی برای راهبردهای سه‌گانه مصوب حوزه حقوقی و امور مجلس تشکیل شد. در این جلسه برنامه‌های عملیاتی با نگاه ویژه به لزوم تغییر در فضای بیرونی سازمان از منظر قانون و مقررات و همچنین دانش حقوقی، بسط، تعمیق و ضابطه‌مند کردن ارتباط با مراجع حاکمیتی از طریق طرح مباحث مختلف و با رویکرد فعال و اثرگذار، تدوین شد.

از حقوق مبنایی بشر در اعلامیه جهانی حقوق بشر (۱۹۴۸) باعث گسترش تأمین اجتماعی در جهان شده است. در برخی از کشورها همچون آلمان و برزیل، تأمین اجتماعی حقی است که توسط قانون اساسی تضمین شده است. امروزه، اغلب کشورها از نوعی نظام تأمین اجتماعی برخوردارند. در سطح جهان، نوع رایج این برنامه‌ها، مستمری‌های پیری، معلولیت و بازماندگی هستند که در ادامه برنامه‌های ارائه‌کننده مزایا برای حوادث ناشی از کار و بیماری‌های شغلی، بیماری و بارداری، کمک‌های عایله‌مندی و بیکاری مطرح شده‌اند.

امروزه، اغلب کشورها از نوعی نظام تأمین اجتماعی برخوردارند. در سطح جهان، نوع رایج این برنامه‌ها، مستمری‌های پیری، معلولیت و بازماندگی هستند

دسترسی محدود

مطابق برآوردهای موجود، حدود ۵۰ درصد جمعیت جهان به برخی از حمایت‌های تأمین اجتماعی دسترسی دارند، در حالی که تنها ۲۰ درصد جمعیت جهان از پوشش مناسب تأمین اجتماعی بهره‌مند هستند. بنابراین ضرورت گسترش پوشش، چالشی کلیدی برای سازمان‌های تأمین اجتماعی در همه مناطق جهان است. این امر تنها زمانی محقق خواهد شد که مسائل سیاستی گسترده‌تری از قبیل ترکیب سنی جمعیت‌ها، تحول در ساختار خانواده، اثرات

ترجمه میکائیل عظیمی

توسعه نظام‌ها و برنامه‌های تأمین اجتماعی یکی از مهم‌ترین دستاوردهای سیاست اجتماعی قرن بیستم است. با وجود این، ارتقا و بسط تأمین اجتماعی کماکان در دهه‌های پیش رو از چالش‌های اصلی به شمار می‌رود.

تأمین اجتماعی چیست؟

تأمین اجتماعی را می‌توان به عنوان هر گونه برنامه حمایت اجتماعی یا سایر تمهیدات اجباری تعریف کرد که توسط قانون شکل گرفته باشد؛ که در مواجهه با مخاطرات پیری، بازماندگی، از دست دادن توان کار، نقض عضو، بیکاری یا بچه‌دار شدن، سطحی از درآمد را برای افراد تضمین می‌کند. همچنین تأمین اجتماعی می‌تواند شامل مراقبت‌های درمانی یا پیشگیرانه باشد.

تأمین اجتماعی مطابق تعریف اتحادیه بین‌المللی تأمین اجتماعی شامل برنامه‌های بیمه اجتماعی، برنامه‌های حمایت اجتماعی، برنامه‌های فراگیر، طرح‌های مزایای عمر، صندوق‌های مستمری ملی و شکل‌های دیگر از جمله رویکردهای بازارگرا است که بر اساس قانون یا عرف کشور، بخشی از نظام تأمین اجتماعی کشور را تشکیل می‌دهند.

حقی فراگیر

نخستین برنامه‌های تأمین اجتماعی در اروپا و در اواخر قرن نوزدهم و بر اساس بیمه اجتماعی شکل گرفتند. با این وجود، در نتیجه استقلال طلبی و شکل‌گیری کشورهای جدید پس از جنگ دوم جهانی در قرن بیستم بود که برنامه‌های ملی تأمین اجتماعی در سطح جهان گسترده شدند. همچنین سیاست‌ها و موازنه‌های بین‌المللی و به رسمیت شناختن تأمین اجتماعی به عنوان یکی

از برنامه راهبردی چه خبر؟

در ادامه فرایند برنامه‌ریزی در سازمان، سی‌ونهمین جلسه شورای عالی برنامه‌ریزی راهبردی در روز شنبه ۱۳۹۴/۲/۵ با دستور کار «بررسی طرح تکمیل و اجرای آزمایشی طرح ساختار نوین ارائه خدمات در شعب» برگزار شد. این جلسه با ذکر این که آسیب‌شناسی کار نشان می‌دهد خدمات‌گیرندگان و کارمندان ارائه‌دهنده خدمات هر دو از امور ناراضی هستند و شاید ریشه این نارضایتی به شیوه و نحوه ارائه خدمات و تفکیک بیش از حد کارها در شعب برگردد، آغاز شد. در ادامه اصلاح نحوه ارائه خدمات از طریق اصلاح مسیر انجام فعالیت‌ها، فرآیندها، اصلاح موردی برخی بخشنامه‌ها، دستورالعمل‌ها، ساختار سازمانی و ردیف‌های تشکیلاتی سازمان مورد بررسی قرار گرفت. همچنین زمینه ارزیابی سیستمی از عملکرد کارکنان نیز برای چابکی سازمانی، افزایش رضایت کارکنان و مخاطبان و... مطرح شد. در نهایت نیز با تصویب طرح مقرر شد بقیه مباحث به تفصیل با مشارکت تمامی بخش‌های مربوطه تدوین شود.

همچنین جلسه کمیته برنامه‌ریزی فن‌آوری اطلاعات (IT) به ریاست ملکون‌فرد، مشاور مدیرعامل و با حضور اعضای دبیرخانه شورای عالی برنامه‌ریزی راهبردی در روز یکشنبه ۱۳۹۴/۲/۶ با موضوع تدوین برنامه‌های عملیاتی مرتبط با راهبردهای بخشی